

Els Evangelis expliquen que Jesús anava amb freqüència a pregar a la muntanya, també ens diuen que la major part de la seva missió la va fer a les viles, camps i ciutats, és a dir a les zones més habitades. Podríem dir: la plana. Anava, doncs, de la muntanya a la plana i d'aquesta a la muntanya.

Quan era a dalt tenia molt present tot el de a baix. I quan era a la plana recordava el silenci, la comunicació i el descans de la soledat de dalt.

Aquesta ha de ser també la nostra vida de pregària. La majoria estem a baix i alguns cops ens hem d'escapar cap a dalt, per callar, escoltar, recordar, estimar i restar amb Ell sense cap altre intenció i eficàcia que estar-hi.

Una minoria són a dalt, i la seva vida té sentit si hi són pels de baix, per la gent del barris, i el treball, les famílies i els immigrants, la societat, l'explotació, els malalts i el món. Quan baixen constaten el molt important que és restar a dalt per fer un ajut essencial als que vivim a la plana.

I a tu, també, et cal variar de tant en tant de situació. Muntanya i plana. Escapades cap al silenci, l'harmonia, la lectura de la Paraula, deixar-te seduir, contemplar la bellesa i xerrar amb Ell més enllà de les paraules. Si pots, escapat uns dies, ni que sigui un dia, cerca el lloc que el suggereix el cor i deixat anar. Si no pots sempre podràs portar a dintre una muntanya virtual, on recollir-te.

Ara en temps d'estiu és recomanable l'escapada.
